

उर्वशीमधुरः श्रेष्ठं पुरस्कृत्य दिवं ययुः ॥

“सुरवन्दिनो देवभृताः ॥” इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

व(व)न्दीकारः, पुं, (वन्दीवत् यद्वक्ष्यं करोतीति । ह्र + “कर्मण्यण्” ३ । २ । १ । इत्यण् ।) वन्दिनाहः । डाकाइत इति भाषा । तत्-पण्यायः । माचलः २ प्रसन्नचौरः ३ चित्ताभः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वन्धा, स्त्री, (वन्धते स्तूयते इति । वद् + यत् ।) वन्धा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गोरी-चना । इति भावप्रकाशः ॥ (वन्धनीये, त्रि । यथा, साहित्यदर्पणे १ परिच्छेदे ।

“आशीः परम्परां वन्धां कर्णे हत्वा त्वां कुरु ॥”

यथा च भागवते । ४ । १२ । २६ ।

“आतिष्ठ जगतां वन्धं तद्विधोः परमं पदम् ॥”

वन्धं, स्त्री, (वन्धते स्तूयते इति । वद् स्तुतौ + “स्मायितञीति” उणा० २ । १३ । इति रक् ।) कल्याणम् । इति सिद्धान्तकौमुद्या-सुणादिह्रतिः ॥

वन्धः, त्रि, (वन्धते स्तूयते देवादीन् पूजाकाले इति । वद् + रक् ।) पूजकः । इत्युणादि-कोषः ॥

वन्धं, स्त्री, (वने भवम् । वन + यत् ।) त्वचम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कुटन्नटम् । तत्पण्यायो यथा,—

“कुटन्नटं परं वन्धं सुस्ताभश्च परीलवम् ॥”

इति वेदकरनमालायाम् ॥

वन्धः, त्रि, (वने भवः । वन + यत् ।) वनोद्भूतः । इति मेदिनी । ये, ५४ ॥ (यथा, रघुः । १ । ३५ । “हैयङ्गवीनमादाय घोषहृद्वातुपस्थितान् ।

नामधेयानि पृच्छन् वन्धानां मार्गशास्त्रि-नाम् ॥”

वन्धः, पुं, (वन + यत् ।) वनशूरणः । वाराही-कन्दः । देवनलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (चौर-विदारो । तत्पण्यायो यथा,—

“चोरी शवरपण्याः सुकृद्धः कुटवाशनः । वन्धो मूलकम्लामः सुखन्दः स च कञ्चुकी ॥”

इति वेदकरनमालायाम् ॥

वन्धा, स्त्री, (वरानामरगयानां अलावा वा संहतिः । वन् + “पाशादिभ्यो यः” ४ । २ । ३६ । इति यः ।) वनसम्बन्धः । इत्यमरः । २ । ४ । ४ । जलसंहतिः । इति मेदिनी । ये, ५४ ॥ सुज्ञपणी । (तत्पण्यायो यथा, रत्नमालायाम् ।

“सुज्ञपणीं सुन्दरं कासुजां सिंहपङ्क्तिं । वन्धा माञ्जरीरगन्धिं सुपण्यायुगे च ते ॥”

गोपालकर्मटो । गुह्या । मिश्रेया । भद्रसुखा । मन्थपत्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अन्धगन्धा । तत्पण्यायो यथा,—

“हयगन्धा वृगन्धाः वाजिगन्धाश्चगन्धकः ।

वन्धा सुरगन्धा च कम्बुकाञ्चावरोहकः ॥”

वन्धा कश्चित् दृश्यते । इति वेदकरनमाला-याम् ॥

वन्धोपीदकी, स्त्री, (वन्धा वनोद्भूता उपोदकी ।) लताविशेषः । वनपुं इति भाषा । तत्पण्यायः । वनजा २ वनसाङ्गया ३ । अस्या गुणाः । तित्त-त्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । रोचनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

वन्धः, पुं, (वनति भागमर्हतीति । वन सम्भक्तौ + “नञ्जेकायवञेति” उणा० २ । २८ । इति रन्प्रत्ययः ।) अंशो । भागी । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादिह्रतिः ॥

वप, स्त्री अ व पु ये सुखतनुवीजोमगोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आ०-उ०-वक०-अनिट् ।) स्त्री, वप्रा । अ, वपति वपते । व, उन्मिमम् । सुखो सुखितकरणम् । वपति मस्तकं नापितः । वपति तनुं तन्ववायः । यदि वपति हवायः सैनमासाद्य बीजम् । इति दुर्गादासः ॥

वपः, पुं, (वप् + वः ।) केशसुखनम् । बीजवप-नम् । इति वपधातोर्भाष्येन्यप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ वपनं, स्त्री, (वप् + भावे क्युट् ।) केशसुखनम् । (यथा, मनुः । ५ । १४० ।

“शृङ्गाणां मासिकं कार्यं वपनं न्यायवर्तिनाम् ॥” बीजाधानम् । इति मेदिनी । ने, १२२ ॥

वपनी, स्त्री, (उच्यते मस्तकादिकमस्यामिति । वप् + अधिकरणे क्युट् । डीप् ।) नापितशाला । इति हेमचन्द्रः । ४ । ६६ ॥ (तनुवावप्राणा । इति तनुधात्वर्थदर्शनात् ॥

वपा, स्त्री, (उच्यते ऽनेति । वप् + भिदाद्यङ् । टाप् ।) छिद्रम् । (यथा, शतपथब्राह्मणे । ६ । १ । १५ । “अथ वल्लीकवपा सुधिरा अन्ने निहिता भवति ॥” मेरुः । इत्यमरः । २ । ६ । ६४ ॥

(यथा, रामायणे । १ । १४ । ६६ । “पतन्निजस्य वपासुहृत् नित्यतन्मयः ।

नृत्तिक परमसम्पन्नः स्वपयामास शास्त्रतः ॥” सा च हृदयस्थधातुः । यथा । “त्वत् च लोहितश्च मांसश्च मेदश्च नाभिश्च हृदयश्च क्रोमश्च यज्ञश्च श्रोत्रं च युक्तौ च वस्त्रिश्च पुरीषा-धानचामाश्रयश्च पक्षाश्रयश्चोत्तरगुदश्चाधर-गुदश्च सुदानश्च वपा च वपावहनञ्चेति मातृ-जानिः” इति चरके शरीरस्थाने तृतीये-ध्याये ॥

वपिलः, पुं, (वपति बीजमिति । वप् + लच् ।) पिता । इत्युणादिकोषः ॥

वपुः, [स्] स्त्री, (उच्यते देहान्तरभोगसाधन-बीजोद्भूतानि कर्माण्यनेति । वप् + “अस्ति-पूर्वपियतीति” उणा० २ । ११८ । इति उषिः ।) शरीरम् । इत्यमरः । २ । ६ । ७० ॥ (यथा, रघुः । २ । ३७ ।

“एकातपत्रं जगतः प्रभुत्वं नवं वयः कान्तमिदं वपुश्च ॥”

शशाङ्कतः । इति मेदिनी । से, ३६ ॥ (अंशः । यथा, मनुः । ५ । ६६ ।

“अष्टानां लोकपालानां वपुर्धारयते नृपः ॥” “वपुस्तेजोऽंशः ॥” इति मेधातिथिः ॥ स्त्री, स्वनामख्याता दक्षकन्या । सा तु धर्मराजस्य पत्नी । यथा, मार्कण्डेये । ५० । २१ ।

“वृद्धिल्लेख्या वपुः शान्तिः सिद्धिः कीर्तिस्त्रयो-दशी ।

पञ्चार्थं प्रतिजगदाह धर्मो दाद्यायसीः प्रभुः ॥”

वपुःस्वः, पुं, (वपुवः शरीरात् स्वः स्वरणं यस्य ।) शरीरस्वरसंघातुः । इति राज-निर्घण्टः ॥

वपुनः, पुं, (वप + उजच् । वपुन + एभोदरादि-त्वात् यस्य पः इति केचित् ।) देवता । इति शब्दरत्नावली ॥

वपुषा, स्त्री, हनुषा । इति भावप्रकाशः ॥ (रूपे, स्त्री । यथा, ऋग्वेदे । ३ । २ । १५ ।

“रथं न चित्रं वपुषाय दर्शनं मनुर्हितं सद्भिर्माय ईमहे ॥”

“वपुषाय रूपार्थं दर्शनं दर्शनौघम् ॥” इति तद्वाच्ये सायणः ॥

वपुष्टमा, स्त्री, पद्माचारिणी । इति जटाधरः ॥ (काशीराजस्य कन्या । जनमेजयस्य पत्नी । सा तु रम्भा नामाश्वरा । जनमेजयस्य लतान्धमेध-काले इन्द्रोऽयमन्धप्रविष्टेन धर्मितासीदती जनमे-जयेनेयं परित्यक्तापि पुनर्गन्धर्वराजविश्रावस्तु-वाक्येन सतीता । एतद्विवरणं ह्रिर्विशे १८८ अध्याये द्रष्टव्यम् ॥

वप्रा, [ऋ] पुं, (वपति बीजमिति । वप् + लच् ।) जनकः । इति मेदिनी । कविः । इति जटाधरः ॥ (नापितः । यथा, ऋग्वेदे । १८ । १४२ । ४ ।

“यदा ते वातो अशुवाति श्रौति-वेनेव प्रमथु वपसि प्र भूम ॥”

“यथा वप्रा नापितो वपति सुखयति तथा भूम भूमिं प्रवपसि प्रकर्षेण सुखयसि ॥” इति तद्वाच्ये सायणः ॥

वप्रा, [ऋ] त्रि, (वपतीति । वप् बीजोप्तौ + लच् ।) वापकः । इति मेदिनी । (कर्षकः । यथा, मनुः । ३ । १२२ ।

“यद्येदिने बीजसुप्ता न वप्रा लभते फलम् । तथाशुचि हविर्देवा न दाता लभते फलम् ॥”

वपुं, स्त्री, पुं, (उच्यते ऽनेति । वप् + “वृषिवपिभ्यो रन्” उणा० २ । २७ । इति रन् ।) दुर्ग-नगरे परिखाया उद्धृतमृत्तिकासूपवद् यदु-परि प्राकारो निवेश्यते तत् । तथा चाथ-शास्त्रम् । ख्याताद्धृतमृदा वपुं कारयेत् तस्यो-परि प्राकारमिति । तत्पण्यायः । चयः २ । इत्यमरभरतौ । नृत्तिकासूपः ३ । इति शब्द-रत्नावली । (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ५०५ ।

“लयं चघने तस्याः सुविशाले कलितकरि-करस्त्री ॥

वपे वस्तं दिपमिव शङ्खारस्तां विभूयति ॥”